

CITIZENS COMMISSION ON HUMAN RIGHTS

De Citizens Commission on Human Rights (CCHR) werd in 1969 vanuit de Scientology Kerk opgericht met het doel om psychiatrische schendingen van mensenrechten te onderzoeken en aan de kaak te stellen en om het veld van de geestelijke gezondheidszorg op te schonen. Haar medeoprichter is Dr. Thomas Szasz, emeritus professor in de psychiatrie en internationaal bekend schrijver. CCHR heeft vandaag de dag meer dan 130 afdelingen in ruim 30 landen. Adviseurs, die Commissarissen genoemd worden, vormen de Adviesraad en deze bestaat uit artsen, advocaten, onderwijskundigen, artiesten, zakenmensen en vertegenwoordigers van burger- en mensenrechtenorganisaties.

CCHR heeft vele honderden hervormingen bewerkstelligd door te getuigen bij openbare hoorzittingen die over psychiatrische mishandelingen gehouden werden en door samen te werken met de media, wetsdienaren en overheidsfunctionarissen.

VOOR MEER INFORMATIE:

CCHR International
6616 Sunset Blvd.
Los Angeles, CA, USA90028
Tel.: (323) 467-4242
(800) 869-2247 • Fax: (323) 467-3720
www.cchr.org
e-mail: humanrights@cchr.org

KINDEREN AAN DE DRUGS DE PSYCHIATRIE VERNIETIGT LEVENS

In het algemeen belang openbaar gemaakt door de
Citizens Commission on Human Rights

INLEIDING HET VERRAAD AAN ONZE KINDEREN

Krantenartikelen blazen vaak de loftrumpet over de “wonderen” van het moderne psychofarmacologische onderzoek voor de behandeling van leerproblemen, emotionele “problemen” en “onvermogen” bij kinderen.

Het klinkt redelijk. Het klinkt overtuigend... De wetenschap overwint weer de materiële wereld voor het welzijn van de mensheid. Wie maakt er nou bezwaar tegen het mogelijk maken van een normaal leven voor hen die in moeilijkheden zijn?

De ouders van Daniel doen dat! Net als die van Cory! Ze protesteren zelfs krachtig en met nadruk! En ze zijn niet de enige ouders. Van naar schatting 17 miljoen schoolkinderen wordt gezegd dat ze een geestelijke stoornis hebben die het nodig maakt dat ze met krachtige bewustzijnsveranderende drugs, chemisch in bedwang worden gehouden.

Wie zijn Daniel en Cory en waarom zijn hun ouders het er niet mee eens? Het zijn kinderen die niet meer in staat zijn om een normaal leven te leiden vanwege deze zogenaamde “wonderdrugs”, erger nog, ze zijn overleden als gevolg van deze drugs.

Ik verzoek u om wat hierboven staat nog een keer goed te bekijken vanuit het gezichtspunt van kinderen, omdat de opgeplakte etiketten waarschijnlijk niet de werkelijkheid weergeven als het gaat om de “populaire drugs van dit moment”. Denk eens na over het gebruik van een aantal

woorden. Neem bijvoorbeeld het woord “normaal”.

U heeft waarschijnlijk uw eigen ideeën over wat een normaal leven is. Hooft daar het slikken van verslavende, bewustzijnsveranderende en mogelijk gevaarlijke psychiatrische drugs bij?

Hooft daar een totale afhankelijkheid van dergelijke middelen bij om normaal te blijven? En wat denkt u van het woord “medicijn”? Komen daarbij geruststellende beelden omhoog van één of andere weldadige hoestsiroop die voorgeschreven wordt door een aardige huisarts? Niets is minder waar. Psychiatrische medicijnen zijn drugs. En dan hebben we nog het woord “wetenschappelijk”, vaak gebruikt door de psychiatrie om aan haar uitspraken een soort certificaat van echtheid te verlenen. Volgens Van Dale brengt dit woord de eigenschappen: “systematisch, zuiver en exact” met zich mee. Maar deze drie zaken hebben niets, maar dan ook niets te maken met de psychiatrie of haar neefje, de psychologie. Het probleem is dat hun wereldwijde propaganda op het gebied van kinderen en onderwijs, goedbedoelende ouders, leraren en politici zo op een dwaalspoor heeft gebracht dat “normaal” – hier hebben we dat woord weer – kindergedrag niet langer als normaal gezien wordt, maar als een geestelijke ziekte. Ze denken dat kinderen met deze “geestelijke ziekte” slechts door het onophoudelijk toedienen van zware drugs vanaf zeer jonge leeftijd, door het ergste heen kunnen komen.

In tegenstelling tot de nooit hardop verkondigde mening van de psychiatrie, zijn kinderen geen “proefdieren”. Het zijn mensen die recht hebben op bescherming, zorg en liefde, en op een kans om hun volledige capaciteiten in het leven te ontplooiën. Deze rechten worden hun alleen ontnomen door de verbale en chemische dwangbuizen die gevormd worden door psychiatrische etiketten en drugs.

We geven de brochure: Psychiatrie: Kinderen aan de drugs – de psychiatrie vernietigt levens opnieuw uit met bijgewerkte feiten en cijfers, om de leugens en propaganda aan de kaak te stellen, om inzicht en informatie te verschaffen die niet eerder beschikbaar was voor ouders en andere betrokkenen, maar ook om te helpen het gezonde verstand en de controle terug te brengen in de zorg en de opvoeding van onze kinderen. Kinderen zijn onze toekomst. En onze toekomst staat op het spel.

Jan Eastgate,
Woordvoerder Citizens Commission
on Human Rights International

HOOFDSTUK ÉÉN DE ONTMANTELING VAN EEN RENDABEL ONDERWIJSSYSTEEM

Als je de gemiddelde Engelse, Australische, Canadese of Amerikaanse, of zelfs Mexicaanse school binnenloopt, zou het begrijpelijk zijn als je dacht dat je je in een psychiatrische inrichting bevond, wanneer de kinderen in de rij staan voor hun dagelijkse dosis stimulerende middelen. Als je beter kijkt zul je ook een zwarte markt ontdekken waar schoolkinderen de drugs verhandelen, ze dealen in dezelfde drugs die ze moeten slikken voor veronderstelde leerproblemen. .

Nadat de scores van de Amerikaanse Nationale Student Aptitude Test (SAT) meer dan een eeuw lang zijn gestegen, zijn ze sinds 1963 naar beneden gestort, het moment waarop psychologische en psychiatrische programma's werden ingevoerd in de klassen. In Zuid-Afrika tonen de schoolonderzoeken aan dat het aantal geslaagden sinds de introductie van psychologische lesprogramma's afnam, in 1997 slaagde maar 47% terwijl dat in 1994 nog 58% was.

Om een indruk te krijgen van de hedendaagse invloed van psychiatrisch en psychologisch denken en handelen op onze scholen en families, is het noodzakelijk dat we begrijpen hoe deze doctrines zo'n ijzeren greep op het terrein van het onderwijs hebben kunnen krijgen. Het verhaal begint meer dan een eeuw geleden.

In 1879 legde de Duitse psycholoog Wilhelm Wundt de

grondslag voor de "experimentele psychologie". Hij verklaarde dat de mens een dier was, zonder ziel. Dat *denken* denken slechts het resultaat was van *hersenen* en dat "bewustzijn nutteloos is tenzij dit voortkomt uit *chemisch* en *lichamelijke* processen."

De belangrijkste figuren die vervolgens de theorieën van Wundt in het onderwijs in praktijk brachten waren:

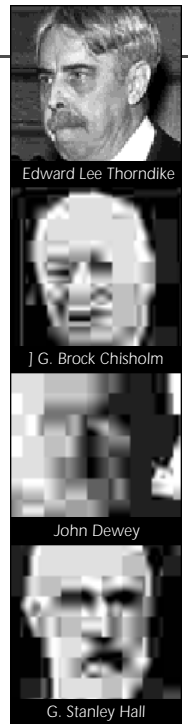
EDWARD LEE THORNDIKE, een dierenpsycholoog die experimenteerde op apen, ratten, katten, muizen, kippen en andere dieren, paste deze technieken vervolgens toe op kinderen. Hij verklaarde: "Het zal natuurlijk begrepen worden dat direct of indirect de vooruitgang die gemaakt wordt in de menswetenschappen zal leiden tot ons succes in het controleren van de menselijke natuur".

PAUL SCHRODER, professor in de psychiatrie, sprak de eerste conferentie van de Duitse Sociëteit voor Kinderpsychiatrie en Therapeutisch Onderwijs toe in 1940, die werd bijgewoond door de elite van Nazi psychiaters. Hij verklaarde: "De kinderpsychiatrie moet helpen met het onderbrengen van de (erfelijke) beschadigde en onvolwaardige kinderen in hun eigen belang en dat van de samenleving, middels een doorlopende selectie door experts [en met een] vastberaden opoffering van degenen die overwegend waardeloos zijn en niet te onderwijzen".

J. R. REES, mede oprichter van de World Federation for Mental Health (WFMH), sprak over het binnendringen van elke onderwijsactiviteit door de psychiatrie en pochte dat het een "nuttige aanval" op het onderwijs had gemaakt met het doel "onze bijzondere ideeën" te promoten.

G. BROCK CHISHOLM richtte samen met Rees de WFMH op en zei: "Als de mensheid bevrijd moet worden van de kreupel makende last van goed en kwaad, moeten het de psychiaters zijn die er de eerste verantwoordelijkheid voor nemen".

JOHN DEWEY, psycholoog en promotor van de "mens

Edward Lee Thorndike

J. G. Brock Chisholm

John Dewey

G. Stanley Hall

"We hebben een bruikbare aanval uitgevoerd op een aantal beroepen. De twee gemakkelijkste waren natuurlijk het onderwijs en de Kerk;

John R. Rees, mede oprichter World Federation for Mental Health

is een dier” theorie, noemde de behoefte om kinderen jong te leren lezen een “perverse” en pleitte ervoor dat scholen meer een sociale rol moesten krijgen dan die van onderwijs-instituut.

G. STANLEY HALL, eerste voorzitter van de American Psychological Association, legde uit dat onderwijs niet nodig was voor de massa. “We moeten onze fetisjistische verering voor het alfabet, de tafels van vermenigvuldiging en grammatica overwinnen,” zei hij. “Het zou geen ernstig verlies zijn als een kind niet leerde lezen.”

JAMES CATTELL, een latere voorzitter van de American Psychological Association, vond dat er “niet veel te winnen was als een kind klanken en letters leerde als eerste stap om te leren lezen”. Zijn “hele woord” leesmethode bewees desastreus te zijn, het analfabetisme steeg enorm overal waar deze methode gebruikt werd.

MANFRED MÜLLER-KÜPPERS, van de Duitse Sociëteit voor Kinder- en Jeugd Psychiatrie beweerde in de zeventiger jaren dat er “geen maatregelen moesten komen tegen spijbelen zonder dat de kinderen onderzocht werden door psychiaters”.

De invloed is nog steeds duidelijk. In 2003 adviseerden psychiaters en psychologen de Amerikaanse New Freedom Commission on Mental Health om “de vroegtijdige onderkenning van geestelijke problemen bij [schoolkinderen] routinematig en uitgebreid te onderzoeken...”

Schrijfster en onderwijskundige Beverly Eakman stelt: “De meeste mensen hebben het vermoeden dat onderwijs tegenwoordig niet werkelijk over geletterdheid, ‘grondbeginselen’ of vaardigheden gaat. Wat minder goed wordt begrepen is dat er in dit land, en zelfs in de hele geïndustrialiseerde wereld, iets bestaat dat het best kan worden omschreven als het “Analfabetisme Kartel” zogenaamd gericht op het verbeteren van ‘geestelijke gezondheid’. Dit kartel ontleent zijn macht aan degenen die financieel en politiek baat hebben bij onwetendheid en onderwijskundige misstanden, bij frustratie, criminaliteit, werkloosheid en sociale chaos zoals die door slecht onderwijs worden voortgebracht.”¹

Door het prediken van deze onjuiste en verontrustende overtuiging, werkten de nieuwe “behavioristen” zich op tot autoriteiten in de scholen en wierpen bijna het gehele onderwijs omver. Als gevolg daarvan zijn onze eens zo krachtige en effectieve, op wetenschap gebaseerde, onderwijssystemen ernstig in gevaar gebracht en daarmee de indrukwekkende resultaten uit betere tijden.

HOOFDSTUK TWEE VERZONNEN PSYCHIATRISCHE 'DIAGNOSES'

Om succesvol voor een wetenschap door te kunnen gaan moet je een bepaalde schijn ophouden. De Duitse psychiater Emil Kraepelin, een student van Wundt, was de eerste die een systeem ontwikkelde om menselijk gedrag te classificeren, terwijl hij tegelijkertijd erkende dat de psychiatrie *geen effectieve behandelingen of geneeswijzen had voor de meeste psychiatrische stoornissen?*

Meer dan een eeuw later is er weinig veranderd. In 1995 gaf Dr. Rex Cowdry, toenmalig directeur van het Amerikaanse Nationale Instituut voor Geestelijke Gezondheidszorg (NIMH), toe: “*We weten de oorzaken niet [van willekeurig welke geestesziekte]. We hebben nog geen methoden om deze ziekten te kunnen ‘genezen’.*”³

Sinds Kraepelin is het aantal psychiatrische beoordelingen van menselijk gedrag als ziekte, gestaag gegroeid. Ze zijn geïnclassificeerd in de *Diagnostical and Statistical Manual for Mental Disorders (DSM)* van de *American Psychiatric Association (APA)*

In 1987 werd Attention Deficit Hyperactivity Disorder (ADHD) letterlijk in het leven gestemd door commissieleden van de APA en plechtig vastgelegd in *DSM-III-R*. Binnen een jaar werd deze diagnose alleen al in de Verenigde Staten bij 500.000 kinderen gesteld. Op dit moment is het aantal Amerikaanse kinderen dat het etiket ‘ADHD’ opgeplakt heeft gekregen, gestegen tot het alarmerende aantal van 6 miljoen.

Internationaal is het aantal kinderen met de diagnose ADHD, ook wel Hyperkinetisch syndroom genoemd in Europa of Deficits Motor Control and Perception (DAMP), zeer snel gestegen sinds de negentiger

jaren. Tussen 1989 en 1996 werd Frankrijk geconfronteerd met een stijging in het aantal kinderen met de diagnose "hyperactiviteit" met 600%.

Symptomen van ADHD zijn o.a.: slaagt er niet in aandacht te schenken aan details of maakt slordige fouten in schoolwerk of andere taken; het werk is vaak rommelig of slordig; heeft moeite aandacht te houden bij taken of speelactiviteiten; slaagt er niet in schoolwerk, taken of andere verplichtingen af te maken; beweegt vaak zenuwachtig met handen of voeten of kronkelt in zijn stoel; rent vaak rond, klimt overal op en onderbreekt of stoort anderen symptomen waaronder alle kinderen vallen.

In 2002 betwistte assistent professor Eva Karfve, een Zweeds socioloog en auteur, elke deugdelijkheid wat betreft deze stoornis. "De bewering dat ADHD een biologische oorzaak heeft of ontstaat vanwege een ontregelde stofwisseling in de hersenen is op geen enkele manier wetenschappelijk bewezen."

"Vaak is het kind alleen maar verveeld", stelt dhr. Fred Shaw junior, een voormalig plaatsvervangend sheriff in Los Angeles en tegenwoordig manager van diverse tehuizen voor jongens (alternatieven voor de gevangenis) in Californië, doet zijn relaas: "Er werd een jongen naar het tehuis gebracht die de diagnose ADD (Attention Deficit Disorder) had gekregen. De behandelend psycholoog zei dat we hem vermoedelijk niet zouden willen accepteren. Omdat hij ADD zou hebben, stelde ik de jongen wat simpele vragen: 'Wat is de langste tijd die je ooit met een meisje aan de telefoon hebt gekletst?' 'Drie tot vijf uur,' antwoordde hij. 'Kun je je herinneren wat ze zei?' hij kon het zich allemaal herinneren. 'Hoe lang kun je met Nintendo spelen?' Hij vertelde me dat hij acht uur achter elkaar door speelde. 'Hoe zit het met boeken? Kun je lezen?' Hij zei dat hij boeken van het begin tot het einde las degene die hij leuk vond om te lezen. basketbalwedstrijden. Dus het leek mij dat hij aandacht kon schenken aan alles waar hij in geïnteresseerd was."

Na het onderwijssysteem te hebben gefiltreerd en aldaar posities van macht en autoriteit te hebben verworven en de voorbereidingen te hebben getroffen voor een systematische aanval met psychiatrische diagnoses, gooide de psychiatrie haar volgende, meest gevaarlijke en meest winstgevende wapen in de strijd tegen onze jongeren verslavende en bewustzijnsveranderende middelen vermomd als medicijnen.

Numerous books show that health and educational problems alone can cause attention and behavioral problems, thereby discrediting the "ADHD" learning disorder monopoly.

HOODFSTUK 3 KINDEREN AAN DE DRUGS BRENGEN

Toen James de diagnose Attention Deficit Disorder kreeg, weigerde zijn moeder hem psychiatrische middelen te geven en bracht hem naar een andere school. Zijn dossier werd echter doorgestuurd en begeleiders op de nieuwe school drongen aan op een psychologische evaluatie. Diagnose: ADD. Behandeling: psychiatrische drugs.

De zaak liep al snel uit de hand. "Op school werd mijn zoon een etiket opgeplakt en kreeg hij drugs waaraan hij bijna overleed," aldus zijn moeder. Drie dagen nadat hij met de drugs was begonnen, ontving ze een dringend telefoontje van de school dat haar zoon hevige pijn in de borst had en met spoed naar het ziekenhuis moest worden gebracht. De doktoren vertelden haar dat het een reactie op de drug was. Zodra ze stopte haar zoon de pillen te geven, week het gevaar.

James heeft geluk gehad. Miljoenen kinderen over de hele wereld hebben minder geluk.

Dr. Baughman rapporteert: "De volgende kinderen zijn niet langer hyperactief of onoplettend, ... ze zijn dood. Tussen 1994 en 2001 werd ik, op medische of juridische gronden, formeel of informeel, geraadpleegd bij de volgende sterfgevallen: Stephanie, 11, kreeg een stimulerend middel voorgeschreven en stierf aan hartritmestoornissen; Matthew, 13, kreeg een stimulerend middel voorgeschreven en stierf aan cardiomyopathie [ziekte aan de hartspier]; Macauley, 7, kreeg een stimulerend middel en drie andere psychiatrische middelen voorgeschreven en stierf aan een hartaanval; Travis, 13, kreeg een

“De biologische psychiatrie moet nog steeds elke psychiatrische conditie/diagnose aantonen als abnormaliteit/ziekte of als iets ‘neurologisch’, ‘biologisch’, ‘chemisch onevenwichtigs’, of ‘genetisch’.”

Dr. Fred Baughman jr.,
Kinderneuroloog, 2002

stimulerend middel voorgeschreven en kreeg last van cardiomyopathie; Randy, 9, kreeg een stimulerend middel en diverse andere middelen voorgeschreven en stierf aan een hartaanval; Cameron, 12, kreeg een stimulerend middel voorgeschreven en stierf aan hyper-eosinofielisch syndroom [abnormale toename van de witte bloedlichaampjes]. Dit is een hoge prijs om te betalen voor de ‘behandeling’ van een ‘ziekte’ die niet bestaat.”

De meest recente campagne van de psychiatrie is de theorie dat alle geestelijke problemen veroorzaakt worden door een “chemische onevenwichtigheid” in de hersenen, of “neurobiologische stoornis”. Psychiater David Kaiser is ondubbelzinnig over de leugen van de neuro-biologische stoornis: “De moderne psychiatrie moet nog steeds overtuigend bewijs leveren voor de genetische/biologische oorzaak van welke geestelijke ziekte dan ook... Patiënten worden gediagnosticeerd met een ‘chemische onevenwichtigheid’ ondanks het feit dat er geen test bestaat om een dergelijke bewering te onderbouwen, en... men heeft geen idee hoe een correcte chemische balans er uit zou moeten zien.”⁴

In 2001 stelde Ty C. Colbert, schrijver van *Rape of the Soul: How the Chemical Imbalance Model of Modern Psychiatry has Failed its Patients*: “Zoals bij alle geestelijke stoornissen is er geen biologische test of een biologische aanwijzing voor ADHD”. Hij citeert uit de Conferentie over ADHD van de Amerikaanse Surgeon General die tot de volgende conclusie kwam: “Net als bij alle andere emotionele stoornissen, hebben onderzoekers energiek geprobeerd bewijs te vinden dat ADHD wordt veroorzaakt door een chemische onevenwichtigheid, maar ze hebben niets gevonden”.

Wanneer het idee van een “chemische onevenwichtigheid” succesvol wordt gebruikt om de medewerking van onwetende ouders te verkrijgen, wordt er een gevaarlijk precedent gecreëerd. “Deze kinderen geloven dat er iets mis is met hun hersenen waardoor het onmogelijk is zichzelf onder controle te houden zonder een pil te gebruiken,” zegt Dr. Baughman.

Met “pil” wordt natuurlijk bedoeld: gevaarlijke en verslavende amfetamineachtige stimulerende middelen of antidepressiva zoals Selective Serotonin Reuptake Inhibitors (SSRI’s). Door miljoenen kin-

deren op frauduleuze wijze met “ADHD” te bestempelen, creëren de psychiaters een generatie van drugsverslaafden. De fabrikant van methylfenidaat (Ritalin) geeft toe dat het een verslavende drug is.⁵ Verslavende drugs brengen een cultuur voort van handel in drugs en misbruik. Ritalin en andere stimulerende middelen worden heden ten dage illegaal verhandeld op scholen in diverse landen voor 2 tot 10 dollar per pil. Omdat het krachtiger is dan cocaïne, stampen de kinderen de tabletten fijn en snuiven ze op.

Thomas Moore, schrijver van *Prescriptions for Disaster* zegt dat het huidige gebruik van middelen zoals Ritalin een hele generatie kinderen “ontzettende risico’s” doet lopen. De drug wordt gegeven, zegt hij, voor “korte termijn gedragscontrole niet om enig identificeerbaar gevaar voor de gezondheid [van de kinderen] te verminderen. Chemische controle van menselijk gedrag op een dergelijke grote schaal is nog niet eerder in onze maatschappij voorgekomen buiten verzorgingstehuizen en psychiatrische ziekenhuizen.”

Wat gebeurt er werkelijk in de klas?

Leerlingen worden vaak getest of er wordt een “karakterschets” van hen gemaakt met behulp van lijsten met vragen naar de houding en het gedrag van henzelf en hun ouders. Dit gebeurt met vragen over hoe vaak ze cocaïne hebben gebruikt en geslachtsgemeenschap hebben gehad.

Eén van de programma’s voor het “testen van tieners” in de Verenigde Staten bevat vragen zoals: “Is er een periode geweest waarin niets leuk voor je was en je gewoonweg nergens in geïnteresseerd

Psychiatrische drugs en psychologische praktijken lagen aan de basis van het zinloze geweld in Amerikaanse middelbare scholen zoals de schietpartij in 1999 in Columbine, Colorado (hierboven). Ook het zinloze geweld dat in andere landen gepleegd werd door teenagers, staat ermee in verband.

was?"⁶ Vervolgens wordt het kind doorverwezen naar een psycholoog of psychiater en krijgt het, in de regel, drugs voorgeschreven. Joseph Glenmullen van de universiteit van Harvard stelt dat de vragenlijst met symptomen die gebruikt wordt om depressies te "diagnostiseren", "er wellicht wetenschappelijk uitziet," maar "als men de gestelde vragen en de gebruikte schalen bestudeert, blijken de maatstaven volkomen subjectief..."⁷

De drugs die voorgeschreven worden bij "depressies" kunnen gewelddadig en suïcidaal gedrag veroorzaken. In 2003 waarschuwde de Engelse organisatie voor controle op geneesmiddelen artsen om geen SSRI antidepressiva meer voor te schrijven aan kinderen onder de 18 jaar, vanwege het risico op zelfmoord. In het volgende jaar gaf de Amerikaanse Food and Drug Administration een soortgelijke waarschuwing uit, net als de Australische, Canadese, en Europese instanties. In september 2004 adviseerde een Adviescommissie van de FDA voor het plaatsen van "waarschuwingstickers" over het zelfmoordrisico op verpakkingen van SSRI's.

De waarschuwing kwam te laat voor onder andere Matt Miller en Cecily Bostock. In 2001 hing Matt Miller zichzelf op in de kast van zijn slaapkamer nadat hij een week lang een antidepressivum had geslikt. Cecily stak zichzelf in de borst met een keukenmes twee weken nadat ze was begonnen het antidepressivum te slikken.⁸

"Waarschuwingstickers kunnen het probleem niet voorkomen omdat de drugs waaraan de kinderen overlijden zijn goedgekeurd door de FDA en vervolgens worden voorgeschreven voor verzonnen diagnoses. Verder worden psychiatrische drugs en lesprogramma's op scholen in verband gebracht met de stijging van moorddadig geweld onder de jeugd. Psychotische episoden en gewelddadig gedrag worden in verband gebracht met chronisch misbruik van stimulerende middelen.⁹ Minstens 5% van de patiënten die SSRI's gebruiken heeft last van "algemeen erkende" bijverschijnselen, zoals gejaagdheid, angst, agressie, hallucinaties en depersonalisatie.¹⁰

Geweld door tieners die psychiatrische drugs hebben gebruikt, kan niet genegeerd worden. In februari 2004 schoot de 15-jarige Andreas in Duitsland zijn pleegvader dood na een jarenlange psychiatrische behandeling; hij gebruikte voorgeschreven psychotrope drugs. Op 17 mei 2004 werd de 19-jarige Ryan Furlough uit Maryland veroordeeld wegens moord met voorbedachten rade op een schoolvriend in 2001. Ryan slikte op dat moment verschillende voorgeschreven antidepressiva. In juli 1999 staken twee jongens in Japan, 15 en 16 jaar oud, een 16-jarige middelbare scholier neer, terwijl ze slaappillen gebruikten, omdat die hen, zoals ze zelf zeiden, "onoverwinnelijk" maakten.

Het advies van de onderwijskundige Beverly Eakman is: "Stuur de geestelijke gezondheidszorg met onbetaald verlof".

HOOFDSTUK ZES DE TOUWTJES WEER IN HANDEN NEMEN

Tot dusverre heeft deze brochure de nadruk gelegd op de ernst van de situatie en op de wijze waarop psychiaters en psychologen onze eens zo succesvolle onderwijssystemen zijn binnengedrongen en deze veranderd hebben in laboratoria voor gedragsstudies.

Er zijn echter veel dappere mensen die toch succes hebben gehad ondank al dit verval. Neem bijvoorbeeld die jonge moeder die bij het hoofd van de school werd geroepen waar een psycholoog haar uitlegde dat de hersenen van haar zoon niet in staat waren om correct signalen door te zenden en dat dat de reden was dat hij zich niet goed kon concentreren. Tim werd aan de Ritalin gezet. Hij verloor zijn eetlust, kreeg last van hoofdpijn en werd snel moe, maar toch was het hem onmogelijk om 's nachts te slapen. De

moeder nam haar zoon mee naar een dokter die alternatieve geneeskunst bedreef, hem van de drugs afhaalde en hem voeding en vitamines voorschreef. Tim was allergisch voor bepaalde soorten voedsel. Toen dat was gecorrigeerd kon hij weer van zichzelf slapen. Eer werd ook ontdekt dat Tim niet begreep wat hij op school aan het lezen was. Zijn moeder kocht een "fonetisch spel", leerde hem grammatica en daarmee kwam zijn leesniveau van dat van een tweede klasser naar dat van een zesde klasser. Het is een feit dat onontdekte, maar wel medisch behandelbare lichamelijke kwalen zich vaak openbaren als "psychiatrische symptomen".

Een Engelse publicatie, *Mental Illness Not All In the Mind*, stelt dat de combinatie

van elk van de volgende factoren: niet optimale voeding, blootstelling aan gifstoffen, overdadig suikergebruik, stimulerende en kalmerende middelen en voedselallergieën of intoleranties kan wezenlijk bijdragen aan mentale en emotionele gezondheidsproblemen. Het corrigeren van deze factoren leidt vaak tot een aanzienlijke verbetering."

Elliot S. Valenstein,
professor in de bio-
psychologie

Duizenden kinderen die aan de psychiatrische drugs zijn gezet, zijn eenvoudigweg "slim". Ze zijn niet "hyper" omdat hun hersenen niet correct werken, maar omdat ze het grootste gedeelte van de dag zitten te wachten op de langzamere leerlingen om ze in te halen. Deze kinderen vervelen zich dood en mensen die zich vervelen friemelen, wiebelen, krabben, strekken en beginnen (speciaal als het jongens betreft) katekwaad uit te halen," zegt Dr. Sydney Walker.¹¹

Onderzoeken tonen ook aan dat één op één begeleiding (tutoring) leidt tot verbetering van schoolresultaten.¹²

Het uiteindelijke doel van elke samenleving ten aanzien van onderwijs moet zijn om de bekwaamheid, het initiatief en het culturele niveau, en daarmee het overlevingspotentieel van de samenleving, te verhogen. Dit wordt alleen bereikt als de psychiatrie en psychologie, hun bemoeizuchtige testen, hun indringende en frauduleuze "diagnoses" en schadelijke drugs verwijderd worden uit scholen en het leven van onze kinderen.

AANBEVELINGEN

- 1 U heeft het recht om te weigeren uw kind te onderwerpen aan enige psychologische of psychiatrische vragenlijst, test of evaluatie op school. Zorg ervoor dat u uw kind plaatst op een school die dit recht respecteert.
- 2 Als uw kind zonder uw toestemming is onderworpen aan psychologische of psychiatrische testen, of onder dwang is gedrogeerd en schade is toegebracht, neem dan contact op met een advocaat om vast te stellen of u een strafrechtelijke of civiele procedure kunt beginnen, in het bijzonder tegen de samenstellers van de vragenlijsten en, als dit psychiaters of psychologen zijn, hun opleidingsinstellingen en beroepsverenigingen.
- 3 Uiteindelijk moeten de psychiatrie en psychologie uit het onderwijsstelsel verwijderd worden en hun dwingende en onbruikbare methoden moeten niet langer door de overheid gefinancierd worden.

Waarschuwing: Stop nooit met het gebruik van psychiatrische drugs zonder het advies en de begeleiding van een goede, niet-psychiatrische arts.

Deze publicatie is mogelijk gemaakt door een donatie van de International Association of Scientologists Members' Trust uit de V.S.

- 1 B. K. Eakman, *Cloning of the American Mind. Eradicating Morality Through Education* (Huntington House Publishers, Louisiana), 1998, p. 16.
- 2 "International Kraepelin Society," APA Annual Convention, Toronto, Canada, May/June, 1998.
- 3 Dr. Rex William Cowdry, Acting Director of the National Institute of Mental Health, Testimony before a Subcommittee of the Committee on Appropriations, House of Representatives, 104th Congress, First Session, Washington, D.C., 22 Mar. 1995, p. 1205.
- 4 David Kaiser, M.D., "Commentary: Against Biologic Psychiatry," *Psychiatric Times*, Dec. 1996.
- 5 www.mhsource.com/edu/psytimes/p961242.html
- 6 *Physicians Desk Reference 1988* (Medical Economics Company, Inc., New Jersey, 1988), p. 1897.
- 7 Joseph Glennullen, M.D., *Prozac Backlash*, (Simon & Schuster, NY, 2000), p. 206.
- 8 Lauren Neergard, "Parents Push to Limit Use of Antidepressants," *The Washington Times*, 3 Feb 2004.
- 9 John Merline, "Public Schools: Pushing Drugs?" *Business Daily*, 16 Oct. 1997.
- 10 Charles Medawar, "Antidepressants Hooked on the Happy Drug," *What Doctors Don't Tell You*, Vol. 8, No. 11, Mar. 1998, p. 3.
- 11 Sydney Walker III, *The Hyperactivity Hoax* (St. Martin's Paperbacks, New York, 1998), p. 165.
- 12 Lawrence W. Sherman, Denise Gottfredson et al., "Preventing Crime: What Works, What Doesn't, What's Promising," A report to the United States Congress, Prepared for the National Institute of Justice, Chapter 5, "School-Based Crime Prevention," 1 Apr. 1998, p. 31.

© 2004 CCHR. Alle rechten voorbehouden. CITIZENS COMMISSION ON HUMAN RIGHTS, CCHR en het CCHR logo zijn handelsmerken en servicemerken in eigendom van de Citizens Commission on Human Rights. Printed in the U.S.A. Item #FLO 19137